

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ سپتمبر ۲۰۲۱

پاکستان استاد استفاده ابزاری از دیگران!

(۵)

سه شنبه ۲۳ سنبله ۱۴۰۰ - کابل:

۸- با سقوط حاکمیت دار و تازیانه طالب در اثر حملات خونبار و ویرانگر امپریالیسم امریکا و شرکاء و اشغال افغانستان به وسیله مهاجمان، در آغاز تصور می شد که خشم امریکا ممکن است دامنگیر پاکستان نیز شده، به نسبت نزدیکی آن کشور با طالب، اگر مجازات نظامی هم نگردد، حد اقل در لیست سپاه امریکا داخل شده از آن به بعد ضمن بی بهره ماندن از کمکهای اقتصادی سالیانه امریکا امکان این که بالایش تحریم هائی نیز وضع گردد، منتفی نخواهد بود.

اگر بنویسیم این تصورات را فقط آنهایی می توانستند داشته باشند که نه شناخت کافی از سیاست های امپریالیسم امریکا داشتند و نه هم از میزان استادی زمامداران پاکستان در استفاده ابزاری واقف بودند، مطمئناً به خطا نرفته ام. چه: به محض آن که گرد و خاک و آتش سوزی های برج های دو قلو اندکی خوابید و امپریالیسم قادر شد در همکاری کامل با پاکستان گویا خود را از شر طالب در افغانستان رها سازد، ظاهراً طرح مجازات عاملان جنایت، مگر در واقعیت تحکیم قدرت اشغالگران و جلوگیری از حملات احتمالی طالب، اشغالگران را دوباره متوجه پاکستان ساخت. دولت پاکستان که تا آنزمان قادر شده بود مجدداً ذهنیت امریکائی ها و بقیه متجاوزان را به مثابه یک همکار ستراتیژیک و مفید به طرفداری از خود آماده بسازد، با درک موقعیت، متوجه شده که به گفته مردم کابل باز هم "چتی اش را خدا مهر کرده" و می باید از اوضاع به وجود آمده حد اکثر استفاده را نماید.

برای استفاده ابزاری کاملتر و بیشتر قسمی که از مطالعه عملکرد آن کشور بر می آید، به ده ها هزار تن از افراد طالب و تروریست های سایر کشور ها را که بعد از سقوط طالب به صورت بسیار منظم به خاکش راه داده بود، ردیف بندی نموده، در کنار آن که عده ای از آنها را در خاک خود برای آینده های دور حفظ نمود، تعدادی را نیز حراج نموده به امریکا به فروش رساند. یعنی کسانی را که زمانی جهت انتقال آنها به افغانستان از کشور های امپریالیستی و ارتجاع عرب پول گرفته بود، همانها را این بار به فروش رسانیده جهت خروج آنها از امریکا پول دریافت داشت.

به این تجارت خون و مرگ و ارسال زندانی به گوانتانامو نیز اکتفاء ننموده، به بهانه این که بعد از سقوط طالب، تروریستان خارجی و طالب در داخل خاک پاکستان در صوبه سرحد همه جمع شده امنیت آن کشور و حتا با احتمال دست رسی به بمب های هسته ئی ممکن امنیت جهانی را به خطر مواجه سازند، ضمن آن که میلیارد ها دالر از امریکا

و بقیه شرکاء دریافت داشت تا با موافقت و حمایت همه جانبه آنها، افکار ملی گرایانه را در مناطق پشتون نشین خودش سرکوب نماید، موقع را مناسب دانسته، بر تمام مقاولاتی که از زمان استعمار انگلیس با باشندگان آن مناطق وجود داشت و بر مبنای همان مقاولات خودمختاری آن مناطق تضمین شده بود و از همین رو به نام "صوبه سرحد" یاد می شد، خط بطلان کشیده، با لغو خودمختاری ها، تمام آن مناطق را تحت حاکمیت بلامنازع اسلام آباد اعلام داشت.

این عمل از لحاظ سیاسی یعنی رسمیت بخشیدن به معاهده ننگین دیورند و گندمک و ختم غایله اختلافات سرحدی با افغانستان. به این هم اکتفاء ننموده با پول و امکانات امریکائی ها به بهانه جلوگیری از نفوذ تروریست ها و سوءاستفاده از ضعف، ناتوانی و خیانت پیشگی مقامات افغانستان تمام مرز بین افغانستان و پاکستان، را سیم خار دار گرفته عملاً بر مسأله دیورند از جانب خود نقطه پایان گذاشت.

به موازات تمام این کار ها که به نفع تحکیم و سراسری شدن حاکمیت در پاکستان انجام داد، باز هم از پول کمکهای امپریالیستی و ارتجاع عرب به هزاران طالب متواری و سکان در پاکستان را مجدداً سازماندهی نموده، جهت تضعیف و ضربه زدن به قوای اشغالگر داخل افغانستان نمود. زمامداران پاکستان که نوشته ام استاد استفاده ابزاری از دیگران بوده و اند، طرح انتقال مجدد طالب را به افغانستان خود سر و مستقلانه انجام نداده، با هراسندن رقبای طالب در وجود "اتحاد شمال" و پیوند آنها با روسها، اشغالگران امریکائی و انگلیسی را نیز به دنبال خود کشانده، در بعضی از مناطق که رفت و آمد و جایگزینی طالب دشوار بود، اشغالگران خود طالب را جوقه جوقه به وسیله هلیکوپتر و با اطلاع دولت پوشالی به صفحات شمال انتقال داده، بستر کار های آینده آنها را فراهم ساخت.

زمامداران پاکستان در تمام دوران اشغال افغانستان بسیار آگاهانه و هوشمندانه از چندین جهت جیب کشور خودشان را پر می نمودند:

*- دریافت کمکهای مسقیم بین یک الی دو میلیارد دالر سالانه از امپریالیسم امریکا و انگلیس یعنی در تمام بازه زمانی ۲۰ سال رقمی بین ۲۵ ال ۳۰ میلیارد دالر

*- زیر نام مساعدت ترانسپورتی در انتقال مواد، تسلیحات و بقیه اکملات نظامی از البسه گرفته تا خوراک عساکر، مواد سوختی نیروهای اشغالگر به صد ها میلیون دالر تکس راهداری و گمرکات.

*- سلاح و مهمات جهت سرکوب به اصطلاح تروریستان جمع شده در وزیرستان جنوبی

*- دریافت تمام تسلیحات اضافی اردو های اشغالگر حین خروج آنها از افغانستان

*- دریافت کمکهای مخفیانه ارتجاع عرب جهت حمایت از طالب و ...

هموطنان گرامی!

همان طوری که ملاحظه می نمائید زمامداران پاکستان چنان در استفاده ابزاری از دیگران استاد شده اند که قادر اند از بودن و نبودن، از آوردن و بردن، از زدن و حمایت در کل از مرده و زنده دیگران برای خود پول دریافت دارند. به همین اساس می توان به جرأت گفت: تنها کشوری که تا حال از ۲۰ سال جنایت امپریالیسم امریکا و شرکاء در افغانستان سود برده، دولت پاکستان بوده و اگر قرار باشد بپذیریم که امپریالیسم امریکا خود را از باتلاقی نجات داده، باید این را اضافه نمائیم دولت پاکستان، افغانستان را به چنان باتلاقی برای امپریالیسم امریکا مبدل ساخته بود، که خودش به مثابه گاو شیری بایست آزمندیهای پنجابی ها را مرفوع می نمود. ادامه دارد

**مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**